

{ אז נדברו }

פרשת בהעלותך תש"פ | עלון מספר: 467 | לסדר: "כי ה' דבר טוב על ישראל"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

הכרת הטוב שאנחנו עוד נזקוף ברבות השנים לתקופת הקורונה...

קורא יקר: אני מוכרח לספר לך... השנה בחג השבועות הגעתי להישג מרשים במיוחד שאני חושב שמגיע לי קומפלימנט כאן מע"ג במה ו... השנה בליל שבועות... כשהגיע עלות השחר!! העזתי לראשונה בחיי ללכת לישון בשביל לקום להתפלל בישוב הדעת בשעה שבע בבוקר...

כבר שלושים שנה שאני חולם לעשות את זה!! כבר שלושים שנה שאני ער מידי שנה בליל שבועות... וכשמגיע עלות השחר אני יודע בודאות שהדבר הכי נכון בשבילי כעת זה ללכת הבייתה לישון בשביל להתפלל ולא להתפלל בשביל לישון... שלושים שנה שאני רוצה לעשות את זה!! ברור לי שזה הדבר הכי נכון שצריך לעשות!! ותכל'ס אני לא מעזי!!! לא מצליח לעשות את הדבר הנכון הזה!! והשנה!!!! השנה עשיתי היסטוריה!! השנה קבלתי אומץ לראשונה בחיי ובעלות השחר קמתי והלכתי לישון... הרגשתי גיבור!!! ממש גיבור במלחמתה של תורה!!!! ואני חושב שמגיע לי מחיאות כפיים סוערות... לקום ולעשות כזה שינוי לאחר שלושים שנות ריבוע וקיבוע!!

אבל לא!! אני מוכרח להיות כנה... ולהודות שהקומפלימנט פה לא מגיע לי... יש מישהו שאני זוקף לו את ההישג המדהים הזה... לא תאמין למי... **לקורונה!!!!** כן... הכל בזכות הקורונה...

ולמה??? כי אם כבר שלושים שנה כזה מרובע שאני מבין שצריך לעשות משהו ואני לא מעזי לעשות אותו... אז אין שום סיבה בעולם שפתאום עכשיו אני כן אצליח להפיל את החומה הזו...

נו... אז באמת מה קרה השנה?? השנה היה לנו קורונה!!! וכבר חודשיים שהריבוע שלי עובר שיון... כבר חודשיים שאני כבר לא מתפלל עם הסידור הכחול... ולא עם הכסא הבורדו... ולא על הבלטה הזו... כבר חודשיים שהתרגלתי לצאת מהבועה ומהמקובעות שלי... ולאחר חודשיים של "עיגולא דנפיק מגו ריבועא" פתאום חזרתי לראשונה לבית הכנסת בחג השבועות...

עוד לא הספקתי מספיק להינצל בחזרה בתוך הריבוע... ו... והגיע ליל שבועות... ושוב מגיעה לי בסוף הלילה אותה מחשבה נורמלית ומתבקשת: אולי ללכת לישון בשביל להתפלל...??

והפעם!!! הפעם לשם שינוי אין לי כ"כ את הריבוע ואת המקובעות שלא נותנת לי... אז השנה המחטף הזה קרה!!! וזהו!! זה הולך להיות המזכרת שלי מהקורונה... בעוד עשרים שנה כשאני אתפלל כמו בן אדם בחג שבועות... אני אדע לספר שזה קרה לי בזכות הקורונה!! כי לולי הקורונה ששחררה אותי לחודשיים מהקיבעון... הרי עד מאה ועשרים הייתי תקוע בנקודה הזו...

אתה מבין לבד שהדברים האלו נכונים לא רק ביחס לתפילת שחרית בשבועות!! זה נכון לגבי אלף ואחד דברים אחרים... ישנם הרבה הרבה דברים שאנחנו מבינים שצריך לעשות או לחילופין צריך להפסיק לעשות... והמחסום היחיד שמונע מאיתנו את זה... זה הקבעון!!! זה מה שעשיתי עד היום... זה מה שעשיתי בעשר שנים האחרונות... אני מפחד לזעזע את הקיים... ואת החומת ברלין הזו הקורונה הצליחה לבקוע!! וצריך לקפוץ על זה... כל אחד והסיטואציה שלו... אני בטוח שיש ירושלמים שמזדהים עם הסיפור שלי ביחס למסורת של ההליכה לכותל בחג השבועות שיש כאלו שלא מעזים להפסיק את זה... והשנה הם גילו שאפשר להסתדר גם בלי זה... אז הלאה... קח את זה למקומות קצת יותר משמעותיים בחיים...

אי אפשר לדעת מה ילד יום... ישנו חשש שאנחנו קצת חוזרים אחורה... וה' יעזור שלא!! אבל מה שבטוח... שאם אנחנו כן חוזרים קצת אחורה... זה אומר שכנראה לא סיימנו לגמרי ללמוד את הסוגיה!!! לא גמרנו להוציא מהקורונה את כל מה שנדרש מאיתנו להוציא ממנה... כאן כבר כל אחד והחשבון נפש האישי שלו... איזה חיזוק היה נדרש ממני בעקבות הקורונה ועדיין נשאר בדיבורים ולא במעשים... איזה צעד אחד קדימה אני חושב שהקב"ה רצה לעורר אותי והגיע הזמן להתקדם קדימה כדי לא לחזור שוב אחורה... אבל הנה!!! כעת הבאתי לך עוד נקודה למחשבה... הקורונה הזו מה שבטוח... זיעזע לנו את הריבוע!! את הקבעון! הוציאה אותנו מהבועה בעל כרחנו!!! זו עת רצון מיוחדת!! זה לא דבר שמגיע כל יום... אצלי זה הסטוריה של שלושים שנה!!! אז נא לכבד את המעמד... רגע לפני שמתרגלים בחזרה לבית הכנסת... רגע לפני שמתרגלים למקום הקבוע ולמסלול הקבוע של החיים... רגע רגע... לפני שאתה חוזר וננעל שם... בא תעשה בדק הבית כללי... תסתכל ימיה ושמאלה ותנסה לנפות... תנסה למיין לאיזה קיבעון מומלץ לחזור... ואיזה קבעון כדאי לקבל החלטה שאני מכבד אותו שישאר עם הקורונה...

כן!!! יש קיבעונות שהם חיוביים מאוד!!! אם מהבר מצוה לא קרה לי אפילו פעם אחת שהפסדתי תפילין זה רק בגלל שאני קצת מקובע והתרגלתי לדפוס התנהגות מקובע של יהודי שמינה תפילין... אני בהחלט חייב הכרת הטוב לגב שלי שיועד מעצמו מתי לכרוע בשמו"ע כפי ההתבטאות המפורסמת של הירושלמי (כן... זה לא סתירה שמהמקום הזה צריך להתקדם הלאה ולא להיות מלומדה... אבל בבסיס ההתנהגות טוב שיש שבלונה מקובעת של מלומדה... אולי בהזדמנות נאריך בהבחנה המעניינת הזו...) אבל!!! יש כל מיני קבעונות שליליות... שאני יודע שזה לא טוב... רק אני רועד מפחד לזעזע את הגוש בטון הזה ששמו אני... אז כאן!!! בייחס לחלק הזה!! צריך לנצל את ההזדמנות הזו של הקורונה... זו הזדמנות שלא מגיעה כל יום... הזדמנות של חישוב מסלול מחדש של השגרה...

יתן ה' שנחזור במהרה לשגרה מבורכת... שגרה של עבודת ה' בשמחה בטוב לבב ומרוב כל...

“

וטהר לבנו לעבדך באמת!!! באמת!!! באמת!!!

ישנם כמה משפטים מזעזעים ונוקבים מאין כמותם שכותב רבינו ר' חיים וויטאל בהקדמה לשער ההקדמות... האמת היא שהתלבטתי רבות האם להעתיק את זה... כי הדברים האלו כ"כ חריפים ונוקבים חדרי בטן ש... שאני באופן אישי מתקשה להתמודד עם זה...

סוף סוף כתב את זה ר' חיים וויטאל... והוא כתב את זה בתור הקדמה לחכמת האמת... וכמו שאני ואתה עדיין לא לומדים חכמת האמת כי אנחנו מבינים שאנחנו לא אוזנים שם... אז גם התוכחה הכ"כ נוקבת שכתובה בהקדמה לחכמת האמת... כנראה שהיא כמה עשרות דרגות מעלינו... **אבל דווקא לאחר ההבהרה הזו!!!** כעת אולי כן אפשר לצטט את הדברים ובא נחליט מראש... לקחת את זה לתשומת לבנו רק בתור חיזוק... לדעת שיש לאן לשאוף... אבל לא בשביל לקחת ללבנו!! סו"ס זה נורמלי שיש לנו עדיין מה להתקדם בעבודת ה'... **ובכן: מרן ר' חיים וויטאל פותח בדבריו בזה"ל: "בהיותי בן שלושים לכה, תשש כוחי, ישבתי משתומם, ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו, ולא עלתה ארוכה למכתנו לחורבן בית מקדשנו הנחרב זה היום אלף ות"ק שנים... ואתנה את פני לחקור ולדעת מה זה, ועל מה נתארך קיצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי... ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי... ממאמר אחד הובא בתיקוני הזוהר (תיקון ל' עז):... ובפרט בזמנינו זה בעוונותינו הרבים, אשר התורה נעשית קרדום לחפור בה אצל קצת בעלי תורה, אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס, והספקות יתירות, וגם להיותם ראשי ישיבות ודייני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ, ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה, הבונים מגדל וראשו בשמים, ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתוב אחר כך, ונעשה לנו שם... שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים מהם הוא הנקרא כת גבורים, שעליהם נאמר 'המה הגיבורים אשר מעולם אנשי השם', ואינון מסטרא של אותם אלו הנאמר עליהם ונעשה לנו שם, בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושמים בו ספר תורה, ועטרה על ראשם, ולא לשמה אלא לעשות להם שם, והנה על הכת הזו אמרו בגמרא: "כל העוסק בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה לו שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם..." אני מעדיף לעצור כאן... כי... אני חושב שזה מספיק... **אז דבר ראשון:** הציטוט הזה מסוכן... כי עוד יותר ממה שהוא נוקב ויורד חדרי בטן!!! הוא גם יכול לשמש כ"דג שמן" בשביל כל הממורמרים למיניהם... כל אלו שיש להם טענות כרימון נגד הממסד... ונגד כל מי שתופס עמדה... ולהטיח בפניו את הציטוט הזה ולומר לו נוח לך שלא יצאת לאויר העולם... כן... זה הכי קל!!! אז בבקשה... דבר ראשון: נא לא לעשות בזה שימוש למידות רעות שלנו... נא לא לקחת את התוכחה הטהורה הזו כנשק מול היצר השלילי של שבירת המוסכמות שלנו... בסדר?? עד כאן ברור??**

אחרי שהסרנו את האבן נגף הזו... כעת הגיע תורנו להיאנח בשברון מתנים על דבריו הנוקבים... אני יכול להעיד באופן אישי: אני כותב את העלון אז נדברו... למה?? לשם שמים?? כן... אבל עדיין יש כמה אחוזים מכובדים... שאני כותב את זה בשביל "לעשות לנו שם"!!! מה שנכון נכון... אביסלע כבוד... יש לי פה במה... יש לי שופר... אני מרגיש שאני מחנך את העולם... אי אפשר להתעלם מהמחשבות האלו!!! ומגיע מהרח"ו ומצליף בי ללא רחם...

אתה מטיף לכולם שהמשיח לא מגיע בגלל האינטרנט?? לא!!! המשיח מתעכב בגללך... בגלל שאתה רוצה לעשות לעצמך שם... אתה דואג למעמד שלך... לכבוד שלך... ולא לכבוד שמים... אז אני אמנם מרגיע את עצמי!!! שמהרח"ו כתב את זה לפני 500 שנה לאנשים קדושי עליון ומותר לי להיות מאתיים מדרגות מתחתם... אבל יש!!! יש לאן להתקדם!!!

לא רק לזה שנופל באינטרנט יש מה לחזור בתשובה... יש גם לזה שמטיף לו מוסר ועושה על זה קריירה... גם לו יש מה לחזור בתשובה... לא רק לזה שמדבר בבית הכנסת יש מה לחזור בתשובה... גם לגבאי שנוזף בו ואומר לו: בבית כנסת **שלי** אני לא מסכים שתדבר... לך לבית הכנסת השני... שם תדבר... לא רק הבחור שלא התקבל לשיבה כי... כי הוא לא מספיק... לא רק הוא צריך לעשות חשבון הנפש... אלא גם זה שלא מקבל אותו צריך לעשות בדק בית... למה אני לא מקבל אותו? האם רק בגלל שתלמיד שאין תוכו כברו אל יכנס לבימ"ד... או... או שזה מפריע למגדל שבנה לנו הרשם ואפיו בשמים כדי שנעשה לנו שם?

מה שבטוח!! בתקופה שכל הבתי כנסיות והבתי מדרשות היו סגורים!! אף אחד לא עשה לעצמו שם!! אף אחד לא הרגיש שהוא בונה בית לה' בשביל לעשות לעצמו שם... ומי יודע... מי יודע אם זו לא אחת מהנקודות שאנחנו צריכים לעשות חשבון נפש מעמיק... כן... כל אחד בסיטואציה שלו... אני מול העלון שלי צריך לעשות בדק הבית כמה אחוזים מהעלון הזה הוא בשביל לעשות לנו שם... ואתה ההורה שכ"כ קנאי לעשות ועד הורים שיפקחו שלא יקבלו כל ילד... אתה צריך לעשות את החשבון שלך כמה מחשבות זרות של "נעשה לנו שם" מעורב בשיקולים האלו... ו... וכל מגבית וכל קרן שאנחנו עושים בשביל לרומם בית אלוקינו ולפאר אותו... כמה זה טהור לכבוד שמים!! וכמה זה בשביל לעשות לנו שם... שהבית מדרש שלנו זה ההבית מדרש הכי עוצתי של השכונה... כן... כמה כבוד שמים באמת מסתתר מאחורי הבחירות למיניהם שמורחים לנו על לוחות המודעות ושוטפים לנו את המוח שהכל "לקדש שם שמים"!! כמה זה באמת בשביל לקדש שם שמים... וכמה זה בשביל לעשות לנו שם... אוי אוי אוי... כמה שזה נוקב ויורד עד התהום...

המדהים ביותר!!! שרבינו המהרח"ו כותב את זה לפני חמש מאות שנה!!!! זאת אומרת: זו תופעה שכבר קיימת חמש מאות שנה!!! אז מה נאמר אנחנו? אז שוב: תרגע... כשרבינו המהרח"ו כתב את זה... הוא כנראה דיבר על דקויות... הוא כנראה ראה כמה קהילות ואנשים שהיה להם 10 אחוז או עשרים אחוז מחשבות של "נעשה לנו שם" ועל זה הוא יצא בחרב וחנית... ואילו אנחנו? אנחנו צריכים לתרגם את זה למושגים הרדודים שלנו ולתבוע מעצמנו שלכה"פ עשר או עשרים אחוז יהיה לשם שמים... וכולי האי ואולי...

כן!!! צריך לדעת שעם כל הכבוד לפאר ולהדר ולעוצמות שיש בדורנו... שכל דבר רוחני הוא בעוצמה... ובגודל... לא תמיד זה דבר טוב!! כמו שבבחירות... ככל שאחוז הצבעה יותר גבוה... אז נכון שמסתמא זה מראה שיש גם יותר קולות לחרדים... אבל בסופו של יום זה לא משחק לטובתנו... כי אחוז הצבעה גבוה זה אומר שיש יותר קולות צורמים ברקע... ככה גם בתורה ובעבודת ה' שעל זה נאמר "הצנע לכת עם אלוקיך"!!! כשיש משהו מידי גדול... עם שם מפוצץ... יש פה אחוז הצבעה גבוה... אבל לא תמיד זה משחק לכיוון החיובי... כל אחד יקח את זה לאן שזה נוגע אליו... ושוב: לקחת את זה בערבון מוגבל!! סו"ס אנחנו בדור ירוד יותר... לא נותר לנו אלא לזעוק: וטהר לבנו לעבדך באמת!

לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה ניתן

לקנות את הספר "וימאן" העוסק

בנושא התמודדות בשמירת העיניים

והמסתעף.

ניתן להשיג במוקדי ההפצה של הגיליון

לברור הנקודה הקרובה אליך:

0548446691 0527683095

כמו כן: עקב הביקוש, ניתן לקנות כמות

מצומצמת של החוברת "אלה מסעי"

המתמקד בלבטים ובהתמודדויות של צעירים

בשיעור ג' לקראת עלייתם לשיבה גדולה,

(במגזר הליטאי דייקא... יש לציין: שלמגזר החסידי או

לכל מי שלא נמצא הוא או בנו בשכבת גיל הזו החוברת

הזו **לא רלוונטית בכלל**.)

ניתן להשיג בכתובת **בבני ברק** בלבד:

רחוב חזון איש 34 (מש' דרייפוס) - 0527117271

כמו כן ברחוב קיבוץ גלויות 9.

ניתן לקבל את החוברת גם במייל.

קורונה!!! תפסיקי ודי... אני לא

מסכים.

יש הרבה אנשים שיש להם בתקופה הזו דין תורה עם המשיח!! למה אתה לא מגיע?? אנחנו כבר החלטנו שאתה כבר מגיע... סו"ס זה כבר הסתדר לנו בראש... סו"ס כבר לא היה לנו שום אירועים... וכל הלוח זמנים היה פנוי לקבלת פנים של המשיח... ופתאום הוא "הבריז"!!! מה זה צריך להיות???

אז הנה!!! כאן ענינו לעצמנו את התשובה!!!

המשיח אמור לעמוד על גג בית המקדש ולומר:

עונים הגיע זמן גאולתכם!! אבל ברגע שיש לו עסק

עם גאונותים... אז צר לו מאוד... הוא עדיין לא

קיבל הוראה לעמוד ולהכריז: **גאונותים** הגיע זמן

גאולתכם!!! להחליט בשביל המשיח מתי הוא צריך

להגיע... ועוד להתעצבן אח"כ למה הוא לא הגיע

בשעה הנקובה... אנחנו במילים אחרות אומרים

שאנחנו מתעקשים להמשיך לקחת את העיניים

לידיים!!!

כן... אמנם הקורונה כבר הוכיחה לנו שאנחנו לא

מנהלים את העולם... אבל גם כשהיא הוכיחה לנו

את זה!!! אנחנו התעקשנו להתמרד נגדה... ולכעוס

עליה שהיא מעיזה לקחת מאיתנו את המושכות...

וכשרוב חוצפתה היא המשיכה לעשות מה שהיא

רוצה ולא לשאול אותנו... מרוב כעס ותסכול

נאלצנו להגיע למסקנה שזה משיח!!! ואז מה??

משיח זה סוג של גירסה חדשה בתוכנה!!! שכל

פעם שהמחשב לא ממושמע להוראות שאני נותן

לו... אז נותנים לזה שם... קוראים לזה משיח!!!

שמשיח זה אומר שבסופו של דבר זה אמור

לשחק לטובתי... ובהמשך אני עוד אקבל פירוט

חשבון מהמשיח וזו אנחנו נבא להסדר... לכן

ברגע שאני שומע שזה משיח... אז אני רגוע... אני

יודע שזה בשליטה... זה מקסימום שייך למגירה

הזו ולתוכנה הזו שקוראים לה משיח...

אז זה!!! והמשיח לא הגיע... והקורונה ממשיכה

לתעתק בנו... וקעת אנו כבר ממש ממש כועסים...

קורונה... תפסיקי ומייד!!! אני פה מחליט ורק אני!!!

אז זה!!! שהקב"ה רוצה **ענוה!!!** אם אנחנו באמת

רוצים משיח... ה' רוצה לראות אותנו ענוים!! ואז!!!

כשנקבל את המצב... ונדע שלא אנחנו מנהלים את

העולם אלא הקב"ה... אז יתן ה' ויפיע אכן בן דוד

ויכריז: עונים הגיע זמן גאולתכם...

מעניין לעניין באותו עניין... כאן בטור הימני.

איך מקבלים את פניו של הגל השני...??

ושבו הקורונה חוזרת לכותרות... ואי אפשר לדעת מה ילד יום... לאן פנינו מועדות... האם אנחנו שוב חוזרים אחורה... וכל משפט שאני כותב כעת- ביום ראשון... אני לוקח בחשבון שעד יום שלישי רביעי זה עלול להיות כבר לא רלוונטי... בקיצור: מה שבטוח... חזרנו אל הבלתי נודע!!!!

מה יהיה בדיוק... אי אפשר לדעת... דבר אחד כן אפשר לדעת בודאות:

ה' כנראה רוצה אותנו בחוסר ודאות הזו!!! ה' מזמין שוב שנהיה איתו... לגמרי איתו!!! שלא נתכנן את החיים שלנו יום אחד קדימה!!!

ובינינו... זה קשה... מאוד קשה לחיות ככה... לחיות כל הזמן על המזודות... לחיות כל הזמן בחוסר ודאות... לקום כל בוקר ולא לדעת מה הולך להיות היום... האם קדימה או אחורה... ימינה או שמאלה...

אז תתפלא לשמוע שאנחנו בחברה טובה!!!

זה היה בדיוק המצב של עם ישראל במשך ארבעים שנה במדבר!!!

זהו בדיוק הנושא של הפרשה שלנו... פרשת בהעלותך...

ולפי העלות הענן מעל האוהל ואחרי כן יסעו בני ישראל... כל ימי אשר ישכן שם הענן על המשכן יחנו... כן!!! אין לעם ישראל שום קצה חוט כמה זמן אנחנו הולכים להיות פה ומתי ממשיכים הלאה... ובהארץ הענן על המשכן ימים רבים... ולא יסעו... ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן... ויש אשר יהיה הענן מערב עד בוקר... או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו. בקיצור: חוסר וודאות מוחלט!!! יש חניה אחת שעם ישראל חנו בה תשע עשרה שנה רצוף!!! ויש חניה שעם ישראל התעכבו בה עשרים וארבע שעות... וקדימה... הלאה... תחשוב מה שזה: יהודי חי פה!!! במדבר!!! ואין לו קצה חוט מה הולך להיות בשעה הקרובה... האם אנחנו הולכים להישאר פה עוד שנתים... או בעוד חצי שעה פתאום נעלה הענן והלאה... **ונני זה מוכר לך מאיזהו מקום??**

כן... מבחינה מסוימת זה מה שאנחנו מרגישים עם הקורונה הזו...

כבר היינו פסימיים לפני חודשיים והיינו בטוחים שזה לא יגמר לעולם... וחזרנו להיות אופטימיים שהנה זה כבר כמעט מאחורינו... והנה שוב זה חוזר... ועכשיו זה כבר הכי מדכא... אתה רואה שגם אחרי זה נגמר... זה פתאום יכול שוב לחזור... ואז מחלחלת לה המחשבה... איפה הסוף?? והאם בכלל יהיה לזה סוף?? האם זה יגמר ומתי??

אין!!! אין קצה חוט!!! אין מה לשמוע חדשות... כי אף אחד לא יכול לדעת מה יהיה... על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו!!! רק ה' יודע מתי תסתיים החניה הזו ששמה קורונה... מתי יעלה הענן מתקופה זו...

אז תכל'ס: מה ה' רוצה מאיתנו כעת?? שנחיה כל הזמן על גלגלים?? שנחיה כל הזמן על החבילות... שאף פעם לא מתיישב ולא נתרועח אלא תמיד נהיה בעמדת המתנה... למי יודע מה?? מה... ה' רוצה שלא נכנס אף פעם לשגרה?? שנחיה כל הזמן כמו הומלסים ככה בשומקום ולהיות ערוכים כל רגע לזעזועים ושינויים והגבלות??

לא!!! בפירוש לא!!! ה' לא רוצה שנחיה על החבילות!!!

גם אם ה' רוצה שנקבל באהבה מה שהוא עושה... גם אז!!! אין הכוונה שאנחנו צריכים להיות הומלסים... אז מה כן??

ה' רוצה שנלמד איך להתמקם בעראי!!! וזו אומנות לכל דבר!!!

לסוגיה הזו קוראים מסכת סוכה!!!

כן... מה ששמעת... **סוכה!!!** מה הקשר עכשיו חג הסוכות??

אז תתפלא לשמוע שעכשיו אנחנו נמצאים עמוק עמוק ב"חג" הסוכות... כן... יש כאלו שחושבים שמצות סוכה זה משהו ששייך רק לחג הסוכות... **אז זהו שלא!!!** מצוות סוכה שייכת בעיקר ל**חומש במדבר!!!** ולמה??

כי אל תשכח שאנחנו אמנם יושבים בסוכה רק שבעה ימים בחג הסוכות... אבל הדור דעה בעצמם (שזכר להם אנחנו יושבים בסוכה "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל") הם ישובו בסוכות במשך ארבעים שנה תמימים במדבר... זאת אומרת: כשהתורה אומרת לנו "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל..." מה הכוונה??

אתם תשבו שבוע אחד בלבד בסוכה!!! בשביל שתקבלו מושגים איפה עם ישראל ישוב **לא שבוע אחד** אלא במשך **ארבעים שנה** במדבר!!!

ובמקום הזה אנחנו נמצאים כעת!!!

לפני שמונה חודשים ישבנו בסוכה... ואם אתה זוכר... היו רוחות חזקות והרבה סוכות נשברו ועפו ברוח... ועמדנו חסרי אונים... לא ידענו מה לעשות... שוב ניסינו לשקם את הסוכה... שוב פרשנו את הסכך... ושוב הגיעה הרוח... ושוב ירד גשם ושוב הכל נרטב... ו... ו... ובשלב מסוים לא ידענו מה... מה יהיה הסוף!!! **זוכר את החוסר אונים הזה???**

אבל בינינו... כעת במבט לאחור... (בפרט לאחר שלושה חודשי קורונה מחשלים) אנחנו מבינים שגם ברגעים הכי קשים תמיד ידענו שבמקרה הכי גרוע הרי **בעוד שלושה ימים בסה"כ** מסתיים חג הסוכות... ומה שיהיה ומה שלא יהיה אנחנו חוזרים הבייתה והכל בסיידר... עסקים כרגיל...

אז עם כל הכבוד לסוכה שישבנו בה שבעה ימים... סו"ס ידענו מראש שזה הכי הרבה שבעה ימים ולא יותר... אם ככה הסוכה הזו עדיין די רחוקה מלהזכיר

לנו את הסוכות שעם ישראל ישבו במדבר 40 שנה...

אבל עכשיו??? בתקופה הזו של הקורונה... כעת אנחנו חיים בסוכה המקורית!!! כן... כבר שלושה חודשים שאנחנו נמצאים במצב של סוכות... כל שבוע שבועיים אנחנו מתניידים... בר"ח ניסן נעלה הענן מבית הכנסת... ובנינו את הסוכה במרחב הפתוח... התפללנו תחת כיפת השמים... ואח"כ שוב נעלה הענן ונסגרנו בבתינו במנייני המרפסות... ואח"כ התחילו להגיע הקלות ושוב נעלה הענן וחזרנו להתפלל 19 אנשים במקום אחד... ושוב נעלה הענן וחזרנו סו"ס לבית הכנסת... וכעת שוב מתעורר חשש שהענן שוב נעלה וחוזרים שמונה מסעות אחורה...

הנה לך!!! כעת אנחנו נמצאים הסוכה בפירמה המקורית!!! זו הסוכה המקורית שעם ישראל היו חיים בה במשך ארבעים שנה במדבר... לבנות סוכה ולהתמקם במצב עראי מסוים... מתוך חוסר ודאות מוחלט מה העתיד טומן בחובו... עם ישראל מתמקמים... כל אחד בונה לעצמו סוכה... ואין לאף אחד קצה חוט האם זה ליממה אחת... או לשבועיים... או ל-19 שנים... והתורה מצווה אותנו "**למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל!!!**" כן...

לקב"ה מאוד חשוב שאנחנו נזכיר ונלמד את הדורות הבאים שעם ישראל ישבו פעם בסוכות... **וכל שנה מחדש לא הבנתי למה המידע הזה כ"כ חשוב???** מה זה משנה אם כן ידעו דורותינו שבסוכות הושבתי... או לא ידעו?? מה כ"כ עקרוני בסוכות האלו? אבל עכשיו ??? ! ! ! עכשיו בעידן הקורונה אני פתאום מבין את זה טוב מאוד... אני מבין מה צריך פה לדעת!!! הקב"ה רוצה ללמד אותנו שהגישה הנכונה היחידה איך לחיות כאן בעולם הזה כמו יהודי זה להתמקם--- בעראי!!! לשבת- בסוכה!!! הסוכה מצד אחד היא דירת עראי... אבל אדם עושה סוכתו קבע... אני מתקבע--- איפה?? בדירת עראי!!! זה המבנה!!! בדיוק ככה!

כי להתמקם בעולם הזה... זה לא נכון... כי העולם הזה הוא עראי... ולא להתמקם בעולם הזה... זה גם לא נכון... כי חיי עולם נטע בתוכנו!!! אנחנו מתעסקים עם נצח... כל מה שיהודי פועל כאן בעולם הזה... זה נטיעה של חיי עולם... יש פה מנייה שמתפתחת לפארנעם של נצח נצחים... ממילא הגישה היחידה והנכונה איך לחיות כמו יהודי בעולם הזה... זה בסוכות-- תשבנו!!! השילוב של קבע בתוך עראי!!!

כך עם ישראל חיו בסוכות שבמדבר... וככה אנחנו אמורים לחיות את החיים שלנו כעובדי ה'... ובפרט!!! בפרט כשיש לך קורונה על הראש... הקורונה רק מתרגלת אותנו איך אנחנו אמורים לחיות תמיד כיהודים...

רק לשבר את האחזן... אני רוצה להמחיש סיטואציה מסוימת איך עם ישראל חיו במדבר: תאר לעצמך שלאחר שלושה ימים של נטיעה... לפתע הענן נעצר וחונה בעלמון דבלתיימה... וכעת חונים פה!!! כעת כולנו פורקים את כל החבילות... ומתמקמים פה... דא עקא שבדיוק אני הייתי טיפה שלעפער ועד שהתחלתי להתמקם בחניה החדשה... הגעתי קצת

נגמר בקול דממה דקה... ואז מה התחושה???
תחושה של כשלון!!! חשבתי שאני אצליח... והנה...
ניסיתי... והתברר שזה לא הולך...
אבל זה לא נכון!!!! למה להסתכל על זה ככה???
אולי זה מסע?!

עם ישראל עברו מ"ב מסעות... למה הם עברו כ"כ
הרבה מסעות?? מה... בכל פעם הם ניסו
להתאקלם... ניסו להשתלב... עד שהם ראו שהם
לא משתלבים... ולכן כל פעם הם עברו דירה...
לנסות שוב במקום אחר?!

חס ושלום!!!! אלא מאי??? לכל מסע היה תפקיד
משלו... בכל מסע היה להם משימות מסוימות מה
הם צריכים לפעול כאן... והם עשו עבודה
מושלמת... וברגע שהם השלימו אותה... אז הלאה...
למשימה הבאה...

ילד שעולה לכיתה ב'... זה לא בגלל שהוא לא
השתלב בכיתה א'... אלא הוא סיים את כיתה א'
בהצלחה... וכעת הגיע הזמן לעבור לכיתה ב'...

עשית משהו!!! הוא היה טוב לשעתו!!! זכית
להשלים אותו ולמצות אותו בצורה הכי טובה...
עכשיו הלאה... הקב"ה מראה לך שהגיע הזמן
להתקדם למסע הבא... אל תראה את זה כתקווה
שנכזבה!!! אלא כסיום כיתה א' בהצלחה וכעת
שלום כיתה ב'...

בא נתרם את זה לקורונה!!! מי שרוצה יכול
לראות את הקורונה כעונש אחד גדול... שביתה
אחת מוחלטת!!! וזה לא לגמרי טעות!!!
כן... בפירוש הקב"ה מחולל כאן מציאות של
"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא"!! זה ברור שהקב"ה
מראה בכל העולם שהוא מנהל לבדו את העולם...
אבל הלאה... איפה אני פה בכל הסיפור הזה???
מה ה' רוצה ממני בסיפור הזה? ס"ס לפני שבוע
קבלתי את התורה ושם קבלתי את התואר ממלכת
כהנים!! אני שר בממשלה של הקב"ה!! יש לי
תפקיד!! אם יש קורונה... אז לא רק הקב"ה עושה
קורונה... אלא גם לי יש איזה תיק בממשלת
הקורונה הזו... יש לי פה מה להתקדם!!!

אני צריך לעשות שיעורי בית לאן המסע הזה צריך
להוביל אותי... ולהתמקם!!! להתמקם במסע הזה...
לנשום אותו בכל הרמ"ח והשס"ה... לא לשבת כל הזמן
על החבילות ולחכות שהוא יגמר... כי... כי יש לי פה
מה לעשות!!!! יש לי פה שיעורי בית!!! ועוד יותר מזה...
גם כעת כשאנחנו עדיין נמצאים במתכונת של ההקלות
שכולנו יודעים שהמצב נפיץ וא"א לדעת מה ילד יום...
נכון... אני לא יודע מתי חלילה יעלה הענן ושוב נחזור
אחורה... והלוואי ואתבדה... אבל אני כעת עדיין ממוקם
במצב של שגרה... אז אני פה!!! ה' רוצה אותי פה!!! ואני
לא יושב על החבילות... כן... זה קשה... אחת המצוות
הקשות ביותר זה "כל שבעת ימים אדם עושה סוכתו
קבע וביתו עראי"!!! להיקבע בעראי זו משימה מאוד
קשה!!! כן... לא לחינם הקב"ה מצווה אותנו לשבת
שבעה ימים בסוכות "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות
הושבתי"!! זה המבנה!!! בשביל זה יש לנו עכשיו חומש
במדבר שלם ותקופת קורונה חסרת יציבות כדי לתרגל
אותנו לצורת חיים יהודית שכזו... צילא דמהימנותא. כן!
הצילא דמהימנותא הכי גדול שיש זה לחיות שכל מקום
שאני נמצא זו הזמנה!! ה' מזמין פה משהו... עכשיו אתה
מבין למה צדיקים אמרו לברוח לסוכה בקורונה? אנו
כעת בעיצומו של חג הסוכות.....

מסע שלם!!!!

גם אם נהיה פה יומיים הרי בפרשת מסעי החניה הזו
תהיה רשומה כמסע מושלם!!! כלומר: גם החניה של
רתמה שעם ישראל התעכבו שם 19 שנה וגם אלוש
שעם ישראל התעכבו שם רק יום אחד... שניהם- שתי
המסעות האלו נכתבו בשורה אחת ובשווה!! שניהם
מסעות גמורים שכנסת ישראל פעלה שם מה שפעלה
על פי ה'...

וממילא!!!! זה בכלל בכלל לא משנה כמה זמן אנחנו
הולכים להיות פה... זה בכלל לא הנושא... הנושא הוא
שאנחנו צריכים להיות פה!! וזה המקום שלנו כעת!!
אנחנו צריכים כעת להתמקם בנתונים שיש לנו פה
ולדעת שהנתונים האלו זה רצון ה'!!!! וכאן ה' רוצה
אותנו!! ולהיות!!!! להיות פה!!! להיות פה עם כל
הרמ"ח והשס"ה... להסתער על הנתונים המסוימים
שהקב"ה מזמין פה... ולדעת שה' רוצה את זה!!!
בדיוק את המתכונת הזו ואת הסיטואציה הזו!!!

הבנת מה אמרתי?? אני אחדד עוד טיפה את הדברים:
כשזה נוגע אלי... כשזה עניין נטו שלי! כאן מאוד
משנה לי האם זה צימר שאני הולך להיות פה לילה
אחד... או שזה בית קבע שאני הולך לגור פה חמש
שנים??? אם אני הולך לגור בבית הזה חמש שנים אז
אני אקנה מזגן חדש... אבל אם זה צימר לילה אחד...
אז כפרת עוונות... נסתדר עם מאוורר... כל זה נכון
כשזה נוגע אלי...

אבל ברגע שזה רצון ה'!!! פה זה לא עובד לפי מדדים
של זמן... רצון ה' זה תמיד נצח!!! יש נצח נצחים
שאצלי הוא מתבטא ביום אחד... ויש נצח נצחים
שאצלי הוא מתורגם חמש שנים... (זה כמו החנוכה היקרה
מכסף שקניתי לכבוד חנוכה... ולכאורה לא חבל? הרי מדליקים
בחנוכה זהו **קב** שמונה ימים בשנה... לא חבל להשקיע כ"כ הרבה
כסף על אביזר שמשמשים בו **קב** שמונה ימים בשנה?? אה... למה
אני לא צודק?? כי... כי אם מדליקים נרות חנוכה רק שמונה ימים
בשנה... זה אומר שמספיק שמונה ימים בשביל להאיר את כל
השנה... זה לא משמשים בחנוכה רק שמונה ימים בשנה... אלא
שמונה ימים יקרים של חנוכה מספיקם להאיר שנה שלימה... לכן
ביושר מגיע לשמונה ימים האלו להשקיע בהם חנוכיית כסף...) גם
אם המסע של עלמון דבלתיימה יתחיל ויסתיים ביום
אחד... זה מסע נצחי שחרות בתורה!!! אני צריך להיות
פה עם כל הרמ"ח והשס"ה... אני צריך לקרא את
המפה ולהבין מה ה' רוצה ממני במסע הזה!!! להבין
מה עבודת ה' הנצחית שנדרש ממני להנציח דווקא
במקום הזה ובנתונים האלו... ובמקביל לדעת לא
לשבת על החבילות... אלא להתמקם... להתחיל פה
חיים חדשים... להיקבע פה... לבנות פה בית השראת
השכינה לה'...

רגע... ומה יקרה... אם כמה שעות לאחר שסיימתי
להתמקם פה... פתאום שוב נעלה הענן... ושוב צריך
להתקפל... לכן מה... לכן התברר שכל העבודה שלי
היתה לחינם??
לא!! חס ושלום!! ההיפך הגמור!! זה רק אומר שזכיתי
להשלים ולפעול את הפעולה שנדרשה ממני במקום
הזה תוך שעות ספורות...

ואת הנקודה הזו מאוד קשה לנו לעכל!!!

בן אדם פותח גמ"ח... או פותח איזה כולל ערב... או
קובע איזה חברותא וזה החזיק מעמד יפה במשך
חודשיים שלוש... חצי שנה... שנה או שנתיים... לא
משנה כמה... ופתאום לאט לאט זה דועך עד שזה

מאוחר וכל השכנים מימין ושמאל כבר עשו נעל
גדר ופרץ מכל הכיוונים... ולי נשאר רק איזה
הששים מ"ר בשביל שתי השישיות שלי בלע"ר...
ואילו השכן שלי מצד ימין... הפעם הוא היה
חברמן ובשניה שהענן נעצר... הוא השתלט על
130 מ"ר ועשה פה תוספת בניה (שלא הייתה בחניה
הקודמת...) והשכן מצד שמאל החליט לפתוח את
פתח האווה שלו בדיוק מול איפה שאני בדרך
כלל רגיל לעשות את הפתח שלי... ו... ואז כצפוי
מתחילים הויכוחים והמריבות בנזקי שכנים...
מה שייך לי ומה שייך לך... ומה אתה חושב...
כעת אנחנו אמורים ללכת לנשיא השבט שלנו
כדי לרשום בטאבו ולהגדיר מה המ"ר שלי ומה
המ"ר שלך... ולהתחיל להתדיין האם זה הגיוני
שהשתלטת על 130 מ"ר בו בזמן ש-לי נשאר
רק ששים מ"ר... אתה מסכים איתי שזה שווה
תביעה במקרקעין אצל שרי עשרות ושרי מאות
ומצידי שזה יגיע עד משה רבינו... אתה מסכים
איתי שצריך פה הכרעה של ב"ד איפה אתה
תשים את הפתח שלך ואיפה אני אפתח את
החלון שלי באופן שלא יהיו פתחיהם מכוונים זה
נגד זה... **אז כיום... כשמתעוררים כאלו**
ויכוחים... יש הליך ברור!!! מוציאים נסח טאבו
מצולם ומשורטט והולכים בצורה מסודרת
ופותחים תיק בבית דין ומתחילים דיונים... ואני
לא הולך לוותר!!! אבל כאן??? לך תדע... אולי
כל המאבק פה מיותר לחלוטין... אולי עוד
יומיים וחצי שוב נעלה הענן וממשיכים הלאה
לחור הגדגד... אז מה אני עושה עסק?? מכמה
ימים ספורים שאנחנו הולכים להיות כאן?? אבל
מצד שני... באותה מידה אנחנו גם יכולים
להישאר פה עוד חמש שנים בשקט... אין לי
שום צפי ושום אומדן כמה זמן אנחנו הולכים
להישאר בחניה הזו...

רגע... ובעצם... בחנייה הקודמת זה באמת היה
בסה"כ יומיים... אז אולי לא כדאי לפתוח את
החבילות... חבל על המאמץ... יתכן שמחר
בבוקר שוב מתקפלים וממשיכים למסע הבא??
מה אתה אומר... האם להשקיע... לנשום נשימה
עמוקה ולבנות סוכה מטופחת... עם כל
הפתחים והניקוז... מתוך הבנה שאנחנו הולכים
להשתקע פה... או עזוב... בשביל מה להשקיע...
אולי יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו...???

נו... מה אתה אומר?? מה הגישה הנכונה??

הנה!!!! תסתכל על המשכן!!! תלמד מהמשכן!
אתה יודע מה זה לפרק את המשכן ולבנות אותו
מחדש?? ובכל זאת הלויים לא מתעצלים... הם
לא עושים חשבונות כמה זמן נהיה פה... וזה לא
מטריד אותם אולי מחר יוצאים מפה... הם
יודעים שהקב"ה כעת רוצה לשכון כאן... ואיזה
למושב לו... אז כאן המקום!!! כאן צריך להיות!!
ולא משנה כמה זמן!!!

אותו דבר אנחנו... אנחנו צריך להתמקם כאן עם
כל הלב והנשמה... להשקיע... לבנות פה סוכה
מטופחת... ולהשתקע פה עם כל הרמ"ח
והשס"ה... אה... יכול להיות שבעוד יומיים
אנחנו שוב נצא מפה???

מה זה משנה... אם ה' רוצה שנהיה פה אז זה

**"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.
נקודה למחשבה ביחס להוראות הבריאות:**

בתקופה האחרונה של הקורונה ראינו שתי גישות תורניות לאורך כל הדרך בשיקול דעת איך להכריע בשאלות של חובת הזהירות מול תפילה במנין וכו'... כידוע: היו רבנים שחנכו בסכינא חריפא!!! לא להתפלל במנין... לא לקרא בתורה... לא ללכת למקוה... לא! לא ודי!!! לא כלום!! היות זה מסוכן או נגמור!!! ומצד שני היו רבנים שהעמידו כל דבר בשקלול של נתונים לגופו של ענין... סיכון מול סיכוי... מה נגד מה... כמה צורך... מול כמה סיכון... כלומר: לדוגמא: לצאת מהבית בשביל תפילת יום חול במנין זה לא מספיק מוצדק... אבל בשביל קריאת התורה אם זה בכך וכך תנאים או אפשר לפלס היתר... (אל תתפס על הדוגמא)

ואולי אפשר לומר על דרך החידוש שזה תלוי במחלוקת ממש מפורשת בין רב הונא ורב חסדא... כן... בדף היומי של שבוע שעבר (שבת פב.) יש מחלוקת מאוד מעניינת בהלכות בית הכסא בשבת... **היו לפנינו צרור ו-חרס!!!** במה עדיף יותר להשתמש? האם בצרור או בחרס??? מה הגידון?? מה צדדי הספק??

הרי כך: מצד אחד צרור זה מוקצה גמור!!! מוקצה מחמת גופו... רק מה? כשאין ברירה מתירים משום גדול כבוד הבריות... ומאידך: יש לנו פה גם חרס!!! בחרס דווקא אין חשש מצד מוקצה אבל יש קצת חשש סכנה... קצת!!! נו... כעת נשאלת השאלה: מה עדיף לטלטל?? האם צרור שזה אפפס לא חלק מצד שבת... או חרס שהחסרון שלו שהוא אביסלע סכנה... נו... מה אתה אומר??

או רב הונא חותך: בצרור ולא בחרס!!! היות וחרס זה מסוכן... או אין!! חרס לא בא בחשבון... הוא בכלל לא בתמונה... נשאר לנו רק צרור... וברגע שיש רק צרור לפנינו... אז קיי"ל שגדול כבוד הבריות שדוחה ל"ת שבתורה ומותר לטלטל מוקצה... אבל רב חסדא אומר: שמשמש בחרס ולא בצרור... אה... אבל זה סכנה?? וכי רב חסדא לא חושש שזה סכנה??

התשובה היא: כן!! רב חסדא גם מביין שזה סכנה... גם רב חסדא לא מעודד להשתמש ביום יום בחרס... רק מה??? ברגע שהיום שבת והאפשרות השניה במקום חרס זה צרור שהוא מוקצה... אז רב חסדא כבר מתחיל לעשות שיקול מחדש... כן... נכון שחרס זה מסוכן... אבל כמה... כמה זה מסוכן?? בא נעמיד סיכון מול סיכוי... כשמעמידים את אחווי הסיכון הלא גדולים שיש בשימוש בחרס... מול מאה אחוז חשש מוקצה שיש בצרור... כאן רב חסדא מכריע שעדיף כבר להשתמש בחרס...

כלומר: אצל רב חסדא הכל ממשיך להיות נתון להעמדה והערכה... גם כשיש לך פה חשש סכנה!! השאלה כמה!! האם חשש סכנה הוא מאוד מאוד קלוש... אז תלוי מה עומד מולו... תלוי איזה שיקול הלכתי משמעותי עומד כנגדו... אבל רב הונא לא מכיר בשיקולים האלו!! ברגע שחרס הוא מסוכן!!! (שבזה גם רב חסדא מודה) כאן לא יכול להגיע שום שיקול הלכתי ולשמש משקל נגד...

לכאורה זה ממש סוג הויכוח שיש גם היום!!! האם ברגע שיש חשש הכי רחוק של סיכון מצד הקורונה הרי כל ערך תורני והלכתי אחר זו לפניה!!! או לא... זו שאלה!! שאלה מהותית!!!

בל נשכח שהמשרד הבריאות הזה שכ"כ החמיר עלינו שלא ננס לבית הכנסת... כעת הוא לא מעז להשביט את הכלכלה!! האם הגישה הזו נכונה ביחס לבית הכנסת?? שכל סרך הכי קלוש של סכנה... הוא גובר על הערך התורני הכי חשוב... או לא גרע מכלכלה... אם את הכלכלה לא ממהרים להשביט בשביל חישק הדבקה כי כולם מבינים שעומד פה מצד שני שיקול כבד משקל של השבתת משק... אז אולי גם בבית הכנסת נעמיד שיקול כבד משקל של ביטול ערכים תורניים מול חשש רחוק של הדבקה??

אבל למעשה הלכה כרב הונא שאכן מקנחים בצרור ולא בחרס!!!

שברגע שיש חשש אפילו קל של סכנה בחרס... אז מקנחים בצרור ללא כל פקפוק... מסתמא!!! שגם אם מדובר באחד כזה שביום יום אם זמנו יהיה החוק ויהיה לו רק חרס הוא לא יחזר אחרי צרור. אבל כשזה מגיע לערכים התורניים כהלכות שבת... הרי רב הונא לא מעמיד שום ערך תורני מול פיקוח נפש... נו... נקודה למחשבה...

לזכות מצוות מתוך שכחה גמורה... היית מאמין??

אצלנו במשפחה בתקופה הזו... יש צו שמונה!!! כולם מגיעים לבית של ההורים... גם הילדים הנשואים... כן... יש לנו כמה ילדים נשואים... ורק מוטי התחתן עם משפחה מהשבת שלנו... שבת זבולון... רק הוא רב פה באזור... אנחנו גרים בעכו והוא גר ליד צור... אבל חוץ ממנו כל שאר הילדים התחתנו עם שאר השבטים... יענקי התחתן עם משפחה חשובה משבט אפרים... והוא גר בתמנת חרס... ואילו מושי' התחתן עם משפחה מיוחסת משבט נפתלי והוא מתגורר בבקעת גוסור... ואילו מלכה בכלל זכתה להתחתן עם לוי שהוא שייך לגזע של משפחת הגרשוני... ומתוך 48 ערי הלויים... הוא בחר להרחיק נדוד וללכת לקירוב בחצי שבט המנשה בעיר מקלט שנקראת "גולן בבשן..." בקיצור: יש למשפחה שלנו שלוחות בכל גבול ישראל... עכ"פ כאמור בתקופה הזו... יש צו שמונה... כולם מגיעים!! כל הזוגות הצעירים... אף אחד לא מוותר על החווייה של החודש וחצי הקרובים בבית ההורים... מה ישר???

הימים האלו... הם ימי החג של המשפחה שלנו... רק לראות את הפנים הקורונות של אבא זה מספיק... כן... למשפחה שלנו יש שדה אחוזה גדולה שמניבה תבואה ופרדסים וכרמים... וכעת מתחילה העונה... אז ככה: התקופה של החודש וחצי האלו מתחלקת לשלושה שלבים!!! כל שלב והחן המיוחד שלו...

השלב הראשון זה הקציר!! שאז יש לנו את הזכות לקיים מתנות עניים של לקט שכחה ופאה... מי שרואה את האושר שיש לאבא שלנו מהמתנות עניים... מבין את מה שאמרה רות... "האיש אשר עשיתי עמו היום..." באמת ניתן לומר שהעניים שמגיעים לקחת לקט שכחה ופאה הם נותנים שמחה לאבא מאשר מקבלים...

אח"כ מגיע השלב השני של ההליכה לגורן והדישה והזריה... שאז יש את המעמד העוצמתי של תרומות ומעשרות... כאן כבר מדובר בסכומים אדירים!!! במעמד הזה אבא פשוט מפרנס כמה וכמה משפחות של לויים וכהנים לכל השנה הקרובה... זה הולך להיות הלחם שלהם עד אמצע החורף של שנה הבאה...

ואז מגיע שלב השיא! השלב השלישי של הפרשת מעשר שני... ועליית הביכורים... שאז כלנו מתארגנים יחד ויוצאים לעלות לירושלים... להבאת הביכורים ולאכילת מעשר שני בקדושה ובטהרה בחצרות בית ה'... מי יכול לוותר על שלושת החוויות המעצימות האלו!!! לכל חווייה יש את היחודיות שלה!! את הנוף שלה!! את הסיטואציות המיוחדות שלה... את החן היהודי הקסום שלה... וגם את ההלכות וההתחככויות שלה...

השנה היה לנו כמה ישועות פרטיות בבית שלנו... כמה בשורות טובות שדישנו עצמם... ואבא ברגעים של "רני פלט" קם לפתע ואמר: אני רוצה לקבל על עצמי משהו מיוחד השנה בתור שבח והודאה לה'!!! נו... מה אתם אומרים?? מה אני אקבל על עצמי?? אולי קרבן תודה... אולי נקדיש משהו לבדק הבית?? ואז אמא עשתה שלחה לאבא איזה רמז... נו... אבא מיד הבין מה היא רוצה... ואורו עיניו... כן אמא... את צודקת... זו הקבלה הכי מוצלחת שאני יכול לקבל כעת!!! אבא קם והכריז: השנה אני קורא ל' זלמן... הוא יהיה הפועל הראשי שלנו בקציר!!!! הוא יהיה מנהל העבודה השנה!! אבא מיד תפס את הרגלים והלך לבית של זלמן... תוק תוק... זלמן: תגידי לי: אתה כבר תפוס לעונה הקרובה?? נשאר לך כמה ימים פנויים??

זלמן הסתכל עליו בעיניים חשדניות ועגומות... אתה צוחק עלי?? אני תפוס...?? איזה תפוס... אף אחד לא הזמין אותי... אף אחד כבר לא מעוניין שאני אעבוד אצלו... אז הנה זלמן!! אמר אבא... השנה אני נתקעתי אין לי פועלים... אני רוצה דווקא אנשים הגונים כמון... אני רוצה לסגור איתך כעת על כל העונה הקרובה! בא נסגור שאתה הפועל הראשי בעונת הקציר שלי... אם אתה רוצה... מצידי תביא איתך את הילדים שלך... אולי אשתך תעזור במלאכת העיסור... ועל הדרך הילדים שלך יכולים גם לקחת מהלקט שכחה ופאה...

זלמן התרגש!!! דמעות עמדו לו בזווית העין!!! הוא התקשה להאמין... הוא לא הבין מאיפה נחת עליו המלאך המושיע הזה... **כן... זלמן זה סיפור עצוב**... מדובר ביהודי טוב... נשמה טובה... יש לו הרבה יראת שמים והוא נעים הליכות אבל... אבל הוא שלעפער... מה שנכון נכון... שלעפער... גם קצת חולמיני... הוא מדבר יותר מידי לאט ויש לו את הקצב שלו... ו... וכידוע: מנהלי עבודה לא אוהבים כזה סוג פועלים... הנער הניצב על הקוצרים הוא די חסר סבלנות... כי... כי הוא משלם לפי יומיות!!! וכל שעה שווה כסף... בפרט שנתוני העבודה בקציר הם קשים במיוחד... כי מצד תנאי הקציר היום הכי מתאים זה דווקא יום הכי שרבי!!! ומצד הפועלים השרב הוא בלתי נסבל... (מה שנקרא "כעבד ויאף צל")!! לכן מתחילים את העבודה מאוד מוקדם בבוקר... ומזדרזים מאוד להספיק כמה שיותר עד שהשמש תקפח על הראש... ושזלמן מגיע והוא מתחיל לעבוד בקצב שלו... זה... זה לא מתאים... לא למזג איר... ולא למזג החם והתובעני של מוסר העבודה... ולכן עם הזמן כולם כבר למדו להכיר את זלמן וכמעט אף אחד לא שוכר אותו...

ובפרט!!! בפרט כשמדובר בקציר... שכל תנועה שלעפריית זה עוד שני שיבילי לקט... וכל ריחוף וחולמנות עלול להסתיים בעוד עומר שכחה ועוד... ובאמת בשנה שעברה מישהו הזמין את זלמן שיקצור לו את השדה... וזה הגיע להסלמה... זלמן שכח שמה על ימין ועל שמאל... עוד עומר ועוד עומר... והתפזר של לקט בכמויות... והבעה"ב התפוצץ... הוא לא היה ערוך ללקט ושכחה בכללו כמויות מסחריות!!! וזה הגיע לבית דין... ומשם זה הגיע ללשכת הגזית... שנה שעברה בהג השבועות כל עם ישראל דיברו על השדה הזו שזלמן קצר אותה שזיכתה אותנו בחידושים עדכניים מלשכת הגזית מה הדין בעומר ששכחו פועלים ולא שכח בעל הבית... ואיפה בעה"ב היה באותה שעה... האם בשדה או בעיר... בקיצור: אף אחד לא שוכח לזלמן את הסיפור הזה!! העניינים לא שוכחים לו את היבול המצוין שהוא סיפק להם... ואילו בעלי שדות לא שוכחים שלא להעזי להזמין אותו... כי... כי לך תדע... זה עלול להסתיים ב"הרוצה לעשות כל שדהו פאה..."

ותכלס זלמן הוא יהודי!! והוא צריך להתפרנס!!! ומטה לחמו נשבר... ומה יהיה איתו???

אז הנה... בשביל זה אנחנו בדיוק רוצים לתת שבח והודאה לקב"ה... ואני רוצה לתת משהו למענו יתברך... אז במקום להקריב עוד קרבן תודה... יש לי פה הזדמנות להחזיק יהודי שמטה ידו ולתת לו מקור הכנסה ועל הדרך לזכות בעוד הרבה מצוות של לקט ושכחה... שאדרבה... שישכח... מבחינתי כל שכחה כזו זה עוד קרבן תודה נוסף! הרי "כל הנותן מתנות עניים כאילו בנה מזבח והקריב כל הקרבנות" **רק יחי ההבדל הקטן**: אם מקריבים תודה... כל שכחה במחשבה עלולה להסתיים באסון של פיגול או חוץ למקומו... ואילו בלקט ושכחה כל המצוה נובעת מחוסר מחשבה... השכחה היא המצוה... אשרי חלקנו...

בסיום עונת הקציר... אבא ניהג לזלמן לתת לו את המשכורת... זלמן פרץ בבכי של התרגשות ואמר לאבא: אם בעוד ארבעה חודשים אני לא אצטרך לקבל מעשר עני... תדע לך שזה "באשמתיך"!! הצלת את הבית שלנו...

--- הסתיימה המערכה הראשונה... ב"ה כבר אזלו כל הלקט והשכחה... חלפו כבר הנשמות... לקוטי בתר לקוטי... ועתה אנחנו עוברים לכתבינו באזור הגורן!!! ובכן: מה אתה רואה כעת?? איפה זה אווז... ובכן: בשעות אלו מגיעים עשרות רבות של ערימות של אגודות תבואה... והמשך אולי בשבוע הבא...

אל תתן לדף היומי להישאר "מורדם ומונשם"...

אחד מהנוקים המואבים שהקורונה הותירה אחריה... זה סיומי ש"ם דף היומי העוצמתיים שבשעתו השאירו רושם עז על כולנו וגרמה לרבבות אלפי ישראל להצטרף ללימוד דף היומי... וכעת מי זוכר את זה... מי קעת עדיין נשאר תחת הרושם של הסיומים האדירים האלו... גם מי שעוד זוכר שהיה כזה דבר... הוא כבר לא מצליח אפילו לדמיון אך יכולתי לשבת שם עם כ"כ הרבה אנשים כשיש בינינו מרחק של שתי מטרים אחד מהשני...

אבל תכל'ס... לא!!! אסור לנו לשכוח!!! אסור לשכוח שלפני פחות מחצי שנה היה סיום הש"ס ואנחנו יחד עם רבבות אלפי ישראל התחלנו עם כל החשק ללמוד דף היומי... והתחלנו טוב... **אז נכון!!!!!!** נכון שבאמצע הגיעה איזה קורונה שהכניסה אותנו לסחרחורת ונכון שזה גם יצא בדיוק בערב פסח... וכל הפאניקה והבלגן הזה ביחד... יצרו בלבול שגרם להפסיק את הרצף וניתק הקשר עיו... **אבל אז מה ??? ? ? ?**

גם החילונים לא ראו מסעדה במשך חודשיים... וכי הם לא חזרו אליה???
גם שהקני הכדורגל לא ראו מגרש חודשיים... וכי הם לא חזרו למגרש???
גם הטיילנים לא ראו פארק המון זמן... וכי הם לא חזרו לשם???
אותו דבר אנחנו: כי הם חיינו ואורד ימינו ובהם נהגה יוםם וליילה!!!

לצערנו... נאלצנו והוצרכנו לעזוב את בית המדרש... לעזוב את השיעור הקבוע... את הדף הקבוע... אבל ברגע שבי"ח חוזרים לשגרה... **אנחנו גם נחזור בשיא הטבעיות לאותו מקום שממנו יצאנו לפני כחודשיים!!!!** אנו רצים והם רצים... הם רצים לחזור לכל הבייליים שהם אהבו אותם... והיה חסר להם בחודשיים האחרונים... גם אנחנו רצים לחזור לאותו דף גמרא ואתו שיעור שהיה כ"כ חסר לנו בשבעים יום האחרונים...

אז מה ונחרם הרצף... אז מה וניתק קשר עין... כמו שהמסעדות והבייליים והמועדונים לא מפחדים שנהרס הרצף... כי הם יודעים שהעם רוצה לעשות חיים! ומחכה לעשות חיים!!! **ככה גם אנחנו!!!!** החיים שלנו זה מול הדף גמ'... וגם אחרי שנבצר מאיתנו הרי קעת אנחנו נוכח לאבא שבשמים שאנחנו חוזרים למקור חיותנו... חוזרים ובגדול...

אני מאחל לך שבעוד שש שנים תוכל לציין בסיופוק ולהגיד:
גם הקורונה ניסתה לאיים על הדף גמ' שלי ולא הצליחה!!!!

אני מאחל לך מכל הלב: שבשש שנים הקרובות יהיו לך בעז"ש עוד הרבה שמחות והרבה התפתחויות חיוביות בחיים שעל הדרך הם גם יביאו לך עוד כמה וכמה סיבות מוצדקות להפסיק את הרצף של הדף... אבל אתה תסביר למחותן היקר או לתינוק החדש שבי"ח נוסף למשפחה... אתה תסביר להם שנוכח!!! יש לי בהחלט טרדות חשובות וזו סיבה טובה לוותר על הדף הקבוע... אבל אם הסערה של הקורונה ניסתה לנער אותי מדרך של ספינה וכמעט הצליחה... וב"ה הצלחתי להיאבק על חיי ולהחזיר לעצמי את השליטה על הדף של ספינה... אחרי שתפסתי בחזרה את המושכות... **מכאן ואילך אני כבר לא יורד מזה בקלות!!!!** אם הקורונה לא הצליחה לקחת לי את זה... אז כ"ש שאני לא אתן לשאר השמחות לקחת לי את זה... אני מאחל לך בעומק לב שהקורונה הוזה תשמש לך כמוודל לחיקוי... **אין בריחה!!! זו טבילת אש הראשונה...** כן... הקורונה היתה סיבה מספיק מטלטלת ודומיננטית כדי לעצור את הרצף והיא נכרעה עשתה את זה להרבה מאיתנו... **אבל העולם לא נגמר!!!!** זה לא מאוחר!!! אנחנו קעת בדיוק באמצע מסכת שבת... ואפשר לקפוץ על הרכבת... ואנחנו עוד לפני הסוגיות העיקריות שנוגעות להלכות שבת המעשיות... בעוד שבוע וחצי אנחנו מתחילים פרק הבונה!!! שמשם מתחילים הלכות שבת המעשיות ממש... ו... תקפוזן ותשתלב...

בעז"ש הקורונה עוד תעבור ברחמי וברוב חסדיו... ישנם הרבה יהודים שחלקם מוכרים לכולנו שהיו מורדמים ומונשמים בעקבות הקורונה וב"ה יצאו מזה (יהו רצון שכל שאר חולי ישראל יתרפאו במהרה) אבל אם דף היומי שלך- פה חלילה תהיה קבורתו!!! אם פה בקורונה הוא נמוג ונכבה... הרי לך תשאר תמיד אנדרטה עצובה לשיש שנים הקרובות... שתמיד יעמוד לנגד העיניים שלך שהדף היומי שלך נשאר מורדם ומונשם מאז--- מאז הקורונה... **אל תעשה לעצמך את העוול הזה!!!** אל תתן לדף המתוק שלך שהתחלת אותו עם כזה חשק... **אל תתן לו להישאר מורדם ומונשם...** תעיר אותו... די... אנחנו רוצים לצאת מהקורונה... אנחנו מתפללים שהקורונה לא תשאיר עקבות... כולנו רוצים בעוד שש שנים... בסיום הבא של דף היומי... כולנו רוצים לזכור יחד שפעם פעם... לפני שש שנים... מיד בתחילת המחזור הי"ד... היתה קורונה שאיימה להכניס את הדף היומי שלי למצב מאוון... **ואני לא נתתי לה!!!** אני כבר עכשיו מוזמן שיר מיוחד לקורונה שלא יכלה ולא הצליחה לכבות את האהבה של דף היומי...

אז קצת רעוע! מי שזוכר... לפני חצי שנה... כתבתי כאן בקצרה תכנית לימוד לחצי הראשון של מסכת שבת!!!! זה היה עוד לפני הכל... הייתי עסוק בלהרגיע במסכת שבת ארוכה מידי ולכן חיבים לעשות תחנת ריענון של לפני קדנציה... ולכן צריך בסוף פרק כלל גדול או המוציא יין... לעשות איזה חגיגה קטנה... לעשות איזה משהו רשמי ולהכריז על ההמשך המבורך... מי האמין איזה התפתחויות יקרו מיד אח"כ!!!!!! מי האמין שבימים!!!!!! **ביום שהתחלנו ללמוד מסכת שבת...** או פרצה הקורונה... היה זה בח' או ט' באדר!!!! (מי שזוכר... התאריכים האלו די מצלצלים מכל ההודעות המלחיות האלו שהיו אז די חדשות לנו... מי שהיה בשטיבלך ביום ח' באדר בין השעות... מי שהיה באורש עד ביום ז' באדר בין השעות וכו'... והשבע התקליט השבור הזה שוב חזר ומחזיר אותנו לכרונות אחרות... שה' ישמרנו...)

וכידוע: רוב ניכר של מסכת שבת מדברת על מלאכת הוצאה והכנסה!!! על רשות היחיד שהיא בחינת שמירה ורחמים... לעומת רשות הרבים שהיא בחינת גבורה ושלטת החיצונים... ובדיוק כשהתחלנו ללמוד יציאות השבת ונכנסנו עמוק לרשות היחיד השמורה של שבת אז התפרצה הקורונה... **עכשיו! שלא תבין לא נכון!!!!** זה לא שמסכת שבת היא זו שהביאה את הקורונה... **אדרבה... הדיף הגמור!!!** הקב"ה הקדים רפואה למכה... וברגע שהקורונה התוללה בחוצות רשות הרבים ובחזן תשכל "דבר" הקב"ה מוהר מהר הכנים אותנו לרשות היחיד המבודדת והסטרילית של שבת ופרש עלינו סוכת רחמים וחיים ושלום... וצריך להיות עיוור בשביל לראות איזה ניסים ה' עשה איתנו... (על לה כתוב: "הכנסת מכהו וכהו אם כהרג הרגוני הורג"? עיי"ש ברשי"י ישעיה כ"ב... כן... הוא אחוץ הדברים נבחרים אצל החרדים... אבל במצב לאחור... תנסה להשוות את האסנות הנוראים שאירעו בשאר מקומות שהעסק שם יצא מכלל שליטה לעומת מה שקרה אצלנו...?? עיוור וכפוי טובה מי שלא יודע יודע להבחין בפערים של פמא ויותר..

ללא הגומה... ואכמ"ל...)
אז כן... אנחנו כבר תקופה ארוכה דשים סביב מלאכת הוצאה... וכעת!!! בימים אלו זה הדפים האחרונים... בשבת הקרובה מתחילים פרק המצניע והזורק... שני פרקים קצרים ומתוקים מדבש שעדיין מדברים על מלאכת הוצאה... וזהו!!! מכאן ואילך מתחילים פרקים קצרים שעוסקים בכל הלכות שבת המעשיות שאנחנו דשים בעקבנו...

זו הזדמנות לקפוץ שוב על העגלה!!! כן... עד עכשיו מסכת שבת היתה לא כ"כ קלה... היו הרבה סוגיות שגררו אותנו למשימות משמעותיות בסדר מהירות... זה היה אמנם מתוק מאוד אבל לא בהכרח קל ובודאי לא מוכר... אבל בימים הקרובים... תתחיל להתארגן... אנחנו לקראת יציאת ממלאכת הוצאה!!!! רוצן... רוצן מהר למעום טעימה אחרונה מפרק המצניע והזורק... רוצן מהר לשוב שמירה והצנעה תחת כנפי התורה הקדושה ושב"ק... שיעניקו לנו מחסה מהימים הלא פשוטים שכבר עוברים עלינו קעת בגל השני של הקורונה שרוגש עלינו... (ואינו יודעים מה תלד שעה...) חבי כמעט רגע... בא נסתתר בי"ח הימים הקרובים בגישמאק של פרק המצניע והזורק... ובעז"ש כשנגיע להדרן עלך הזורק, יתן ה' שהרוחות שוב ירגעו ונוכה לצאת שוב לאתר בניה של פרק הבונה והאורג ושמונה שרצים ואלו קשרים... נכנס להגרת מסכת שבת והלכות שבת מתוך רוגע ושלמות נפש וקוין בריא... (אנב: אי אפשר שלא לשים לב להשגחה הפרטית המופלאה! שהסוגיה החידה שמדברת על מתן תורה בשבת דף פ"ו וכו'!!! זה יוצא בדיוק קעת... כשבעת ימי התשלומין... סמוך ונראה למתן תורה)

ולסיום: יש פרק שלם בירמיהו!!! נבואה מיוחדת שירמיהו הנביא מוכיח את עם ישראל על משהו נקודתי וספציפי: **להקפיד על הלכות שבת!!!**

וזה די חריג בנבואות של ירמיהו הנביא... כי כידוע: ירמיהו הנביא כבר ראה אותה בניוולה והוא היה בתקופת השפל הגדולה ביותר של עם ישראל שהיה כבר ע"ז וגילוי עריות ושפיכות דמים... וירמיהו כמעט ולא מתנבא על כשלים נקודתיים... אבליש משלוש עבירות נקודתיות שהוא כן התנבא עליהם נקודתית... ואחד מהם: שמירת שבת (השני דברים הנוספים זה שילוח עבדים... וישרות בניני ממונות) למה??? מה יש בדברים האלו???)
אז לא נכנס להשני הנושאים הנוספים... אבל המכנה המשותף שבהם שבכל אחד מהם יש צ'אנס מיוחד שאם עם ישראל יחליטו להתחזק בנקודה הספציפית הזו ברצינות ובמוכד ראש... אז אפילו אם הם עברו על כל התורה כולה... עדיין יש פה אי של שמירה שיכול להגן עליהם!!! כלומר: ירמיהו מציע לישראל להתחיל להקפיד על שמירת שבת ממקום של הזדמנות אחרונה להסדר חוב רגע לפני פשיטת רגל... ירמיהו עומד בשערי ירושלים ומציע לעם ישראל... עוד כמה ימים אתם תצאו פה בגולה!!! בא נעשה עיסקת טיעון אחרונה... היות ויש לכם חובות עד לב השמים וכבר אין מנוס... אתם לקראת יציאה לגלות... ואי אפשר למנוע את הפשיטת רגל הזו... אבל אם תקבלו על עצמכם שמירת שבת ברצינות אמיתית ולא תוציאו משא כיום השבת... אז יש בכך קדושת השבת לעמוד בשערים האלו של ירושלים ולא לתת לאויבים ליכנס! יש בכך השבת לבא בהסכם טיעון עם הרבש"ע שהשערים האלו שהיו סגורים בשבת... ישארו סגורים ולא תצטרכו לצאת מהם בגולה...

ועם ישראל החמיצו גם את הצ'אנס האחרון הזה!!!
על אותו משקל: להגיד שהקורונה באה בגלל שלא מספיק שמרנו על השבת זה לא נכון!!! אף אחד לא חושב ככה... אבל מה כן??

אם אנחנו נתחזק בהלכות שבת ונחבק את מסכת שבת באהבה... הרי כח סגולת השבת היא חזקה מספיק בשביל לעמוד מול הקורונה ולהגיד לקורונה סטופ!!! אין כניסה!! אני מקור הברכות של כל השבוע... אני ועדת הכספים של ששת ימי המעשה... והיות והיהודי הזה לומד אותי ומקדש אותי ומחבב אותי... אני לא מאשרת תקציב לקורונה להתקרב לד' אמותיו... כלומר: זה לא בהכרח שפגמנו בשבת ועכשיו אם נתחזק במסכת שבת הרי תבא הישועה... לא!! מה שצריך להתחזק... צריך בלי קשר... רק מה?? היות ולשבת קודש יש עמדת השפעה!!! אז ירמיהו הנביא מלמד אותנו שיש לה כח לעשות ווטו ולמנוע מכל מיני אורחים בלתי רצויים לחדור אלינו... פעם זה היה הכשדים... ועכשיו זה הקורונה

מסכת שבת לא מחכה!!! שבת קודש תמשיך לפקוד אותנו כל שבוע מחדש... ואם אתה לא תתפוס קשר עין עם מסכת שבת... זה הפסד כולו שלך... **אתה יודע מה???** יש לי סגולה... זו המצאה שלי!!! היות ומקובלנו מכל הספרים הקדושים שהלימוד מעורר הזמן... ואם לומדים קעת מסכת שבת מעוררים את הקדושה וההשפעה של שבת קודש... והרי המצב קעת לא פשוט... הייתי ממליץ לך... כל יום כשאתה מסיים את הלימוד של דף היומי... קח זמירות שבת ותגיד את התפילה שאומרים בסוף אתקינו סעודתא של ליל שבת... זו המצאה שלי... אל תקח את זה כהל"מ... מה שבטוח אני בודאי רוצה לסיים את המאמר הזה עם התפילה הזו ומובטחני שמי שעוסק במסכת שבת מידי שבת מתברך ושייך בכל הדברים הטובים שמוזכרים שם: **ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא... ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא... רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא ובחזותא עלי ועל כל הנלוים אלי ועל כל העוסקים במסכת שבת ועל כל ישראל עמיה, ויפרקינא מכל עקתינ בישין דייתון לעלמא ויזמין ויתיהיב לנא מזונא ופרנסתא סבתא בלי צרה ועקתא, ממזלא דכל מזונא ביה תליא וישזבינא מעינא בישא ומחרבא דמלאך המוות ומדינה של גהינם, וייתי לנא ולכל נפשתנא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני וריחי ורחמי מן קדמיה אמן כן יהי רצון...**